

talle fiu, quare lângedescă în sclaviă. Iea dară a-questă diamantă, cauță a-lă vine cu ună preță favorabilă, și cu produsul său rescumpără pe Conrad. Dreptă recompensă nu-ți ceră de quătă favore de a mă privi ca pe ună fiu ală dumitale, și de a sedé totu-d'a-una lungă dumneata. Nu doresc niciu mai multă. »

Mare fă tentația pentru bătrânul Riemann. Claus îl da în mâna mijlocului de a libera pe fiul său, pe scumpul său Conrad, de a-l rumpe pentru tot-d'a-una ferăile. Que bucurie! Que fericire! de a fi toti reuniti și de a-să realisa astfel dorințele pe pămîntă! Aqueștă dulce perspectivă făcă pe bătrân să șiovăie ună minută, ansă vocea onorii illă învinse. Principiele virtuți era pre aduncă săpate în inima lui, qua să potă căde în tentație. Respinse dară offerirea lui Claus.

Refusul lui Riemann supraprinse pe soldată. « Cum! strigă elă cu mirare, o falsă idee de onore te face să calcă în picioare occasiunea de a da libertatea unui fiu, quare să sacrifică pentru dumneavostră! Aquestă diamantă, a quăruilă valoare potă servi spre a smulge din sclavia în quare gemeni generosulă dumitale fiu, nu este fructul unei crime; quocă alt-felă nici-o-dată nu m'asă fi determinată a committe o faptă culpabilă, spre a-mă